

ИЗВѢСТНИКЪ

бр. 5 ст.

Гр. Библиотека — Кула

бр. 5 ст.

Годишния абон. на вѣстника е:

въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията.

му въ гр. Варна.

Издание на Петръ Глушковъ и С-ие

Такса за публикациитѣ:

За единъ кв. с.м. на I стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за два обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
2) За I кв. с.м. на другитѣ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за два обнародвания по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
3) За издаванитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

КАРБИДЪ!

ОБЯВЯВАМЪ на интересующитѣ се, че магазинитѣ ми на ул. „Прѣславска“ и Булевардъ „Мария-Луиза“ въ зданието на Военния Клубъ се намира

Калциевъ КАРБИДЪ

за ацителиново освѣтление, на едро и на дребно съ много износни цѣни.

6—10

Съ почит. Н. Пиваровичъ

Въ Новата Дрогерия

на

Аптекаря Н. Новкиришки

— въ гр. Варна, улица „Ташъ-йолу“ № 23 —

Пристигнаха разни **медикаменти, специалитети** и пр.

Прѣвързочни материали памукъ чистъ стерелизиранъ въ кутии, марля чиста и иодоформенна, бандажи и пр.

Термометри медицински максимални и минутни, сжщо за баня, стая, разни форми и величина.

Ирригатори и принадлежноститѣ му, биберони, пулверигатори, гумени толумби разни величини.

Парфюмерия, розово масло въ мускалчета по 2 лева, разни сапуни, пасти, Д-ръ Леманова помада, четки за зъби и пр.

Прѣсни минерални води *Vichy* 1 левъ.

Цѣни много намалени.

Съ почитание: Аптекаря Н. Новкиришки.

УРОЦИ по френски езикъ

Прѣподава учителъ отъ гимназията

Адресъ: редакция „Извѣстникъ“

Д-ръ Ал. Банановъ

Специалистъ по Ак-ството и Гинекологията

се установява въ гр. Варна

→ ул. Царъ Борисъ № 20 ←

срѣщу Аптеката Бораджиевъ

Приема болни отъ 9—12 утр.

и 4—5 вечеръ

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ

САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дружества.

МЛАДЕЖЪ

съ гимназиално образование, — търси да подготвя ученици.

Споразумение въ френското-мжеско училище. 5—10

ХРОНИКА

Погрѣбенieto на Коста Димитровъ Кожухаръ. На 23 того се почина 86 годишния старецъ Коста Димитровъ Кожухаръ, извѣстенъ на варненци, като единъ отъ първитѣ дѣтели по българския черков. въпросъ и по строенето на първата българска черква св. „Архангелъ Михаилъ“ въ Варна прѣди Освобождението. Разбира се, че на такъвъ родолюбивъ българинъ трѣбаше да се отдадатъ заслуженитѣ почести при погрѣбенieto му, за да стане то и по тържествено. Снѣтъ му г-въ Никола Костовъ, веднага слѣдъ смъртта на баща си отишълъ при Негово Високо прѣосвященство Варнен. Прѣслав. Митрополатъ и го помолилъ што опѣлото на покойния му баща да стане съ неговото съучастие, и че владиката като съврѣменникъ на покойния посвѣтень върху заслугитѣ му и изобщо като дѣецъ въ ония тъмни врѣмена, да каже една подходяща рѣчь. Негово Високо прѣосвященство приелъ най-любезно поканата и обѣщалъ че ще присѣтствува и ще каже нѣщо. На 24 того послѣ обѣдъ когато щѣло да става опѣлото, кой знай по чия инициатива, и необяснимо защо, варненецъ г-въ Щерю Патриковъ отишълъ при Негово Високо прѣосвященство и съ единъ грубичьтъвъ му казалъ: „Пригответе едно слово да кажете, но по-напрѣдъ го напишете, защото ние ще го печатаме въ вѣстницитѣ“. Негово Високо прѣосвященство останалъ изненаданъ отъ стравената му заповѣдъ, и като е казалъ на г-въ Патриковъ, че той никога не пише това, което ще трѣба да говори прѣдъ нѣкое събрание, помолилъ го е да си отиде; оскърбенъ Владиката отъ грубата постѣпка на г-въ Щ. Патриковъ, отказалъ е да присѣтствува на опѣлото, като изпратилъ замѣстникътъ си свѣщ. Ив. Ив. К. Радевъ. На погрѣбенieto е участвувало Н-вото на Д-вото Бъл. Родолюбець съ знамето си, много родслюбци и др. граждани. Слѣдъ опѣлото му П-нома Ив. К. Радовъ е казалъ нѣколко думи за покойния Коста Д. Кожухара, а слѣдъ него г-въ П. Драгулевъ обстоятелствено е описалъ жавота и

дѣятелността му като български гражданинъ прѣди освобождението. Смъртнитѣ останки на покойния бѣха съпроводени отъ всички заедно съ знамето на „Българ. Родолюбець“ до вѣчното му жилище. Богъ да го прости и вѣчна му память!

Тричленна комисия. Съ призвазъ отъ 13 того Министерството разтурри Общинския съвѣтъ по подадени оставка на 10 членове отъ съвѣтницитѣ. Тричленната комисия въ съставъ г. Д-ръ Пюсюклиевъ, и съвѣтницитѣ г. Паронковъ и г. Юрданъ Божиловъ, на 23 того, прае управлението на Общината. Съ това се потвърди съобщението ни чрѣзъ миналий брой, което дадохме за разтурването на съвѣта и съставянето на тричленната комисия.

— Позивъ. Варнен. Д-во Бъл. Родолюбець съ единъ позивъ къмъ всички българи въ Варнен. окръжие кани ги да подържатъ борбата срѣщу гърцитѣ; да сиратъ отъ да купуватъ и вършатъ каквато и да е търговия съ Варнен. гърци, продавачи и търговци, въобще да подържатъ бойкота, обявенъ на гърцитѣ, като търговци, като сжщо прѣдупрѣждава всички други бълг. търг. да си не позволяватъ да злоупотрѣбаватъ съ по качването на цѣнитѣ върху стокитѣ или да употрѣбаватъ измама върху качествата, пошеже таквото ще ги причислятъ къмъ гърцитѣ, и бойкота ще се упрѣкни еднакво и върху тѣхъ.

— Уволнени. На 23 того сж уволнени отъ тричленната комисия Стоянъ Димитровъ надзирателъ въ скотобойната и Крумъ Филовъ, агентъ въ IV уч. Говори се и за много други уволнения.

— Исплашени. По случай тържественото погрѣбение на родолюбивиятъ българинъ Коста Димитровъ Кожухара гърцитѣ въ града ни сж били исплашени много, а полицията кой знае защо, распоредила отъ рано и е пустнала военни патрули изъ града и конни стражари. На близо подиръ останкитѣ на покойния въ слѣдвали конни стражари, а когато цѣлий IV и V участъци бѣха залани отъ наводненieto и ширатитѣ грабяха кждѣ какво намѣрятъ, даже и отъ рѣцѣтъ на самитѣ притежатели, тамъ стражари нѣмаше...

— Удавенъ. На 22 того прѣзъ деня, слугата на аптекаря г. Цев-

виришки, 15—16 год. момче, като се е къпало въ езерото при „Магсуда“, удавило се.

— Пристигналъ е на 23 тогочервата отъ Силистра прѣзъ Добричъ военний министръ г. Савовъ.

— Въ I уч. на града въ домътъ на изселвншия се грѣкъ Георги Календжиевъ живѣять нѣколко жени съ легко поведенне, като сж обрѣщатъ тази къща на публиченъ домъ. Въто посѣщаватъ разни мъже; съ което става гнѣздо за разпространение както на разврата, така и на заразителни болѣсти. Обрѣща се вниманието на полицията и санитар. власть.

— Постъпиха оплаквания отъ гражданитѣ въ циганската махала, гдѣто вслѣдствие нечистотнитѣ и разврата, тая махала се обрнала на една разпространителка на заразителни болѣсти. Мислимъ, че ще бждемъ прави, ако се изразимъ, че много говоримъ и пишмъ за чистота и моралъ за гр. Варна обаче нищо полъзно не сме направили въ това отношение особено въ тия крайни квартали какъвто е циганската махала. Човѣкъ би се погнуслил, пѣщо повече, не би желалъ никога да прѣмине прѣзъ тая махала, гдѣто не се парализирватъ, а напротивъ култивиратъ заразителнитѣ болѣсти.

Достатъчно е човѣкъ да прѣмине вечеръ прѣзъ улицитѣ на тоя кварталъ за да се убѣди въ тая потрѣсающа картина: налѣгали цигани, мъже, дѣца изъ улицитѣ, нечисти, потънали въ мръсотни а другадѣ изъ кафеветата и затътититѣ къщи разни блудници и пр. Врѣме е вече да погледнемъ по иначе на това гнѣздо за заразата и пр.

Убиецътъ Аврамъ Чорбаджи. На 23 тогоч доведенъ е въ Варн. Окр. затворъ отъ гр. Добричъ, Аврамъ чорбаджи, отъ с. Сарж-мешеведно съ жена си, сина си и жетата на убития слуга на сжщия Аврамъ чорбаджи, съ 3 малолѣтни дѣца.

Аврамъ Чорбаджи е извѣстенъ отъ по рано като убиецъ на много бѣдни негови слуги, и убиецъ на снаха си въ бременно положение. Варн. Окр. Сжд. го осъди на веч. затворъ, а русен. апелативниятъ сждъ го оправда слѣдъ като избѣжа 2 години затворъ;

прѣди 3 мѣсеца той изврши новопотресающе убийство при слѣдущитѣ обстоятелства: Той ималъ за слуга единъ муканинъ, жененъ за красива жена. Аврамъ чорбаджи турилъ очи на красивата му жена, и затова прѣмахвалъ мъжа и като го пращалъ по външна работа а самъ той съ сина си почнали да се свѣщаватъ съ жената на слугата. Найсетне, той рѣшилъ да я земе за снаха. Облѣбли я въ хубави дрѣхки, приготвили всичко, разбира се съ нейното съгласие, а сжщинския ѣ мъжъ почнали да го не пушатъ при нея. Аврамъ чорбаджи съ сина си, бждащата си снаха и жена си, скровли да го убиятъ. Рѣшено и свършено: една вечеръ когато слугата се завърналъ отъ овцитѣ като заспалъ нападнатъ билъ отъ Аврамъ чорбаджи жена си и др. и събрадна билъ разсѣченъ, послѣ прѣоблѣченъ съ други дрѣхки билъ отнесенъ съ кола далечъ отъ селото и изхвърленъ. Намѣренъ билъ трупа му и започнало се слѣдствието. Арестовани въ Добрич. затворъ 2 мѣсеца, и признали прѣстѣпленето си, сега се намиратъ въ тукашни затворъ. Ще видимъ дали и сега този пристѣпникъ ще бжде оправданъ, като се знае още че той е много богатъ.

— **Селски.** Имаме положителни свѣдения, какво въ с. Здравецъ (Аланджа) Варненско, се е разигравалъ нѣкакъвъ си развратъ прѣдъ очитѣ на селянитѣ отъ единъ тукашнъ търговецъ и едно бѣдно гражданско сѣмейство. Селянитѣ сж били силно възмутени отъ безправиятѣ имѣ отношения, които се отразяватъ въвъ на тѣхний непокояренъ още въ това животъ. По този инресенъ случай ний ще се повърнемъ въ идущий си брой съ най положителни подробности, а сега обрѣщаме вниманието на полицията да влѣзе въ диритѣ на тия донжуановци.

— Както се научаваме нашпять композиторъ г. Добри Христовъ е привършилъ конкурсната увертюра за откриването на Народния Театръ и наскоро щѣмъ да я изпрати въ Министерството на Просвѣщението.

Това лѣто ние имаме случая да чуемъ нѣколко пѣти отъ флотската

музика на капелмейстра Свобода изпитната композиция на г-на Христова сжитата „Балкански Звучи“, сега композираната му увертюра била, както се научихме, възхитителна по подбора на мотиви, духъ и форма. Приятно ще ни бже, ако любезниятъ капелмайсторъ Свобода ни направи голѣмото удоволствие прѣзъ идущи зименъ сезонъ съ струния си оркестръ ни запознае съ новата композиция на младия ни композиторъ.

— Научихме се сжщо, че прѣзъ идущи септември при откриването на новия салонъ при бирарията „Прощекъ“ Варненското Народно Музикално Дружество „Гусла“ щѣло да даде първия си концертъ прѣзъ сезона. Въ тоя концертъ щѣли да изпълнятъ пиеси отъ смѣсенія хоръ, струния оркестръ на дружеството и тамбурашкия оркестръ.

— **Прѣдизвиканъ отговоръ.** Въ бр. 10 на в. „Родолубие“ е помѣстено едно антрефиле по нашъ адресъ. Отъ него се вижда, че писаното ни по адресъ на приставитѣ повече е жегнало авторътъ на антрефилето въ в. „Родолубие“, отколкото самитѣ пристави, както това се очакваше, а то ще каже, че ние живо сме се докоснали до най болното мѣсто на този авторъ и че чувствително го е заболѣло. Че това е така, разбира се отъ духътъ на антрефилето писано съ несказана нервозност, която едва ли не е довела автора му до припадъкъ. Кой да се сѣти, че сме имали работа съ такътъ неврастепникъ, та да бждемъ малко по сдържани. Че сме искали по 75 л. за брой, това сж глупави закачки, защото никой не ни прѣчи да си правимъ добръ смѣтката, още по вече, че ние не сме достигали до тамъ да работимъ на батакчий начала. Затова „срамътъ“, който ни се приписва, нека остане за смѣтка на този, който търси работа при батакчийски условия, а ние съ това не сме извршили прѣстѣпление, за да ни се приписва нѣкакъвъ срамъ. А сждебнитѣ пристави ако желалтъ, и ако не прѣчатъ на интереситѣ на странитѣ съ чакането си щото една редакция да скита като чергаритѣ и търси евтина печатница, то тѣ пека

си ги даватъ ако щѣтъ въ Шамъ та даже и Багдатъ. Но питаме ги пакъ: до като има два мѣстни вѣстници, отъ които една публикува безплатно обявленията, не ги ли е срамъ да пращатъ обявленията си въ вѣстници печатани въ Парижъ, Шамъ и Багдатъ и това току тѣй безъ причина ли е?

— Свѣщаватъ ни изъ града, че по случай антигрѣцкитѣ движения мнозина грѣци си продавали имотитѣ и че при тия продажби тѣ употребявали разни измами и лукавщинана. Така напримѣръ сключвали продажби, но отлагали прѣдаването, за нѣколко дни, т. е. до като угихвали духоветѣ и тогава грѣка се е отказвалъ, като изявявалъ претенция за нѣкакъзи си сума наречена „Килитъ парасж“ или „пещималкъ“ и съ това продажбата се разваляла. Това за свѣдение на всички, които ще иматъ работа съ грѣцитѣ — продавачи.

— **Удавенъ.** На 25 тогоч се е удавилъ единъ шумненецъ манифактураджия като се е къпалъ при банитѣ. Трупътъ е билъ изваденъ на врѣме, но билъ вече мъргавъ.

Къмъ бай Георги Стояновъ секр. при Варнен. Митрополия.

Бай Георги, прочетохме отговора ти, помѣстенъ въ послѣдния брой на в. „Своб. Гласъ“, койго отговоръ бѣше прѣдизвиканъ отъ запитването на единъ Варненски основенъ у-ль. Знаешъ ли бай Георги, какво заключихме ний, както вѣрваме и всички които прочетоха отговора ти и бѣха на грамадни митинги прѣдъ черквата „Св. Никола“. Знаешли казаво? — Заключихме, че ти си долнокачественъ човѣкъ, — човѣкъ, койго блажеш тамъ, къдѣто плюеш. Не бѣше ли ти на митинга що порица учителигъ? Отговаряшъ че не си порицалъ ни класнитѣ, ни основнитѣ у-ли. Това показва че ти нѣмашъ смѣлостта да подържишъ днесъ това, което вчера си твърдилъ, а прибѣгвашъ къмъ лъжа, качество присжще на съвсѣмъ долни и безхарактерни хора. Бай Георги, за тебъ ние си казахме думата въ 21 брой на нашия вѣстникъ въ антрефилето: „За хама-

ПОДЛИСТНИКЪ

Пѣтници.

Скица отъ Ирена Сагова.

На гарата шумно кръстосваше пѣстъръ свѣтъ. Всредъ тоя монотоненъ станционенъ шумъ, се движеха и тѣ. Живнения пѣтъ ги бѣ събралъ за мигъ на тая гара, а капризния случай, инстинктивно и несъзнателно имъ устрѣми поглѣда единъ къмъ другъ и тѣ се съгледаха...

Той стоеше на прага на телеграфното отдѣление и водеше разговоръ съ стоящитѣ около него станционни чиновници, обаче не снимаше поглѣдъ отъ нея и взираше се въ за-

мислювати голѣми очи, които погъ изблика на тъгата, бриеха нѣщо силно тамъ въ душевната дълбочина... Тя тихо отвърна поглѣдъ отъ голѣмитѣ черни очи, въ които волно бликаше живота — седна на една отъ перонитѣ скамейки и впи поглѣдъ въ далечния небесенъ лазуръ, който трепкаше съ първи пролѣтни милувки надъ чудно хубавия априлски день и струваше ѣ се, че за пръвъ пѣтъ вижда природата да диша тѣй свѣжо и мило...

Наближи врѣме за тръгването на трена. Той полека забрачи по перона, спирайки се отъ врѣме на врѣме, заглѣданъ въ нея и дългитѣ му прѣсти, първно се прѣблитаха въ гьстокъдрата му брада. Най сѣгнае застана на недалечно разстояние отъ нея — тя повдига глава и поглѣдитѣ

имъ пакъ се срѣгнаха единъ другъ... Но какъ въ единия чудно близаше жизнерадостта, а въ другия ти сякашъ се губеше въ спотаена болъ... И певолно се взираше тя, въ тия очи, които така странно я глѣдаха, а когато той закрачи надолу по тротоара, тя го заслѣди съ очи, взирайки се въ всѣко негово движение, въ всѣка отдѣлна чертица на лицето и всичко ѣ се видя тѣй близко, тѣй познато... А когато той каза нѣщо на единъ желѣзопѣтень чиновникъ, тя почти трепна — гласътъ му тѣй одѣкваше въ душата ѣ, щото ѣ се струваше, че хиляда пѣти е слушала тоя гласъ... Но отъ гдѣ и какъ го познава? — Болкото и да напѣгаше памѣтъта си — неможеше да си спомни!

А никоги не бѣха се тѣ виждали

— това бѣ първата имъ срѣща, но туй що ги правеше тѣй сродни единъ на другъ, бѣ чудния прологъ на ония неотгатаеми чувства, що се зараждатъ въ единъ само поглѣдъ и нѣкакъ фатално се вмѣкватъ въ човѣшката душа...

Въ отвѣтъ на заплетенитѣ ѣ мисли, застана пакъ той и втрѣнчи силенъ поглѣдъ, пѣленъ съ животъ, искреностъ и чистота, тоя говорещъ взоръ сякашъ опрѣ до най тънката струничка въ душата... Въ мисъ нѣщо я смути и тя обори очи... Топлина бликна въ лицето, сърдцето заби бързо... Въ тово врѣме първия звънецъ удари. Пѣтнитѣ се раздвижиха бързо. На перона всичко се обрвна въ обща бързедна глъчавъ и тя се смѣси съ тълпата...

на скелата ли си способен и секретаръ въ Митрополията“, до дадохме портрета ти на чистъ си, ние помислихме че и самъ си се увѣрилъ въ това, но дописката ти се увѣрихме, че жалата ти глава не е въ положение да схване това и самъ дойде отвърдиши писаното ни. Сега си позволяваме да ти кажемъ, такива вископробни и безхарни личности като тебе, на който е само въ митрополията на скелата, ние не приемаме занимаваме.

По почитаемата редакция на Вѣстникъ Извѣстникъ.

Юлия почитаемата Редакция на Извѣстникъ“ да благоволи и публично въ най близкия си брой събдете ми опровержение, което редакцията на в. „Н. Звѣзда“, сега „Родолубие“ не благоволи да напе-

публикуванитъ въ броеве 7 и 9-й в. „Н. Звѣзда“ антрафилета, съ които ми се прѣписватъ някои прѣписки по службата дѣяния, а именно: 1) Че съмъ билъ грубиянитъ и съмъ искалъ да се карамъ съ служащитъ; 2) Че на 24 Юли съмъ дигналъ пикалъ въ канцеларията си; 3) Че съмъ билъ събиралъ незаконно такси изпълненето, и 4) Че сметкитъ биле забъркани, сж низка и отговорна клѣвета, на каквато само прѣписки на антрафилетата сж сполучили.

По обвинението ми въ първата точка, считамъ за излишно да кажа друго и да било, защото всички, които ме познаватъ, знаятъ до колко съмъ притежавалъ тия качества. По обвинението въ тая точка качества не притежаватъ само авторитъ на антрафилетата.

По втората точка работата ето що се състои: на 24 юни н. г. съмъ отъ писаритъ на П. Варнен. Приставъ, който по прѣди бѣ разсилень и когото изпѣдихъ за достойно поведене и за злоупотребне на довърние, направихъ му забѣлка вънъ отъ канцеларията ми високо гласъ, защото взелъ ключа

отъ общата канцелария, гдѣто се помещаватъ и тритѣ приставства, безъ да е взелъ моето съгласие и защото забѣлка ми та ме гастави да го чакамъ цѣль и половина часъ прѣдъ канцеларията. Никой другъ на мое мѣсто не би се задоволилъ само съ една забѣлка, като се има прѣдъ видъ, какви голѣми отговорности очакватъ единъ съдебенъ приставъ, когато канцеларията му умишлено се отваря, по вънкашно внушение, по късно отъ опрѣдѣленото врѣме.

По обвинението ми въ останалитѣ точки, а именно, че съмъ събиралъ незаконно такси и че сметкитъ ми биле забъркани, отхвърлямъ съ най-голѣмо възмущение, защото всѣкимъ сечнитъ, както и извѣрденитъ ревизии, сж установявали винаги по единъ най-положителенъ начинъ, че такситъ съмъ събиралъ законно и че сметкитъ ми сж биле и сж въ най-голѣма исправность.

Относително моята способность, тя не се нуждае нито отъ ревизия, нито отъ доказателства, защото е доказана отъ една 5-члена комисия, състояща се отъ магистрати отъ касационния съдъ, прѣдъ която съмъ издържалъ установени отъ закона изпитъ. Хора истерични, които се упрямляватъ отъ дѣла и които сж запазили всѣкитѣ качества на най примитивния челоуѣкъ, каквито сж авторитъ на антрафилетата, не сж способни да оценяватъ способността на другитѣ.

С. П. Ако хората около редакцията на в. „Родолубие“ не вѣрватъ въ горѣизложеното то ги показвамъ, глѣдливо да провѣрятъ всичко това безъ, обаче, да се усланятъ на разни клюкари, и ако се установи и най-малкото съмнѣние въ истинността му, то приемамъ най голѣмото прѣдвидено въ закона наказание. Но ако тѣ това не направятъ, ще ги считамъ за хора съ улично възпитание, за гамиени, за хора съ истерична болѣсть, за каквито и въ дѣйствителность сж показватъ въ вѣстника си, защото твърденията имъ сж въображаеми, призрачни.

Да, и азъ щѣхъ да бъда за тѣхъ честень, ако подчасяхъ тѣсти обвинения на в. „Родолубие“, но това за голѣмо съжаление, никога нѣма

да направя, защото обявленията ми се печататъ безплатно въ в. „Извѣстникъ“, за да не се товарятъ дължницитѣ съ по 10—20 лева за обявление, и за това винаги ще бъда мезе въ устата на истеричното „Родолубие“.

Ако великата руска списателка — Ковалевска бѣ казала, че списанията сж крѣска на роба противъ ланцитѣ, които притискатъ болното му мѣсто, то справедливо може да се каже, че в. „Родолубие“ е списанието, което съ своя крѣска позори честнитѣ хора, а защитава безчестнитѣ. Крѣска му противъ мене е крѣска върху призракъ.

О врѣмена, о прави!

Варна, 26.VIII 1906 г.

Съ най-отлично почитание:

В. Тодоровъ

(I Варнен. съд. приставъ).

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписаний Хр. Илчевъ, изказвамъ най-горѣщата си благодарность на г-ца Злата Попова, акушерка въ гр. Варна за гдѣто при побаната ми да дойде при жена ми, и я избави отъ бременность, ти въ три минути бѣше готова и съ своята чудна вѣщина, освободи жена ми отъ бременность. Както майката, така и дѣтето сж здрави. Прѣпоръчвамъ г-ца Злата Попова пуждающитѣ се отъ акушерско и нека бѣжатъ сигурни въ нейната вѣщина и опитность.

Б. Р. Въ сжщата благодарность помѣстена въ 9 брой на в. „Народ. Звѣзда“ погрѣшно бѣ казано акушерката г-ца Пена Николова вмѣсто г-ца Злата Попова.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1577.

За удовлетворение иска на Георги П. Илуси отъ гр. Варна по издадения изпълнителенъ листъ № 8111 отъ 14 Май 1906 год. на Варнен. окржж. Съдъ, противъ Райно Цоневъ. отъ с. Петре за 1904 лева..... ст. обявявамъ, че на 30 Септември 1906 год. по 9 часа прѣди пладнъ ще продавамъ публично

въ гр. Варна на „пазара“ доуовначенитѣ движими имоти а именно: 1) 50 кила зинница по 8 криви килото оцѣн. 400 л. 2) 25 кила ячмькъ по 8 криви килото оцѣн. 125 л. 3) 100 овце разноцѣтнн оцѣн. 400 л. 4) 50 кози разно оцѣн. 250 л. 5) Една кобила червена 10 годишна оцѣн. 50 л. 6) Единъ жребецъ 10 год. червенъ бѣзъ бѣльви оцѣн. 50 л. 7) Една кобила червена 13 год. и копча на 1 год. оц. 50 л. 8) Една кобила черва на 11 години оц. 50 л. 9) Една кобила червена на 11 години съ копча на 1 год. оц. 50 л. 10) Една кобила кулеста на 5 години оцѣн. 50 л. 11) Единъ жребецъ на 3 години червенъ оцѣн. 50 лева.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнкитѣ на горѣ.

Желаящитѣ да купятъ имотитѣ могатъ да се явятъ на 30 Септемвр. 1906 год. на горѣопрѣдѣленото мѣсто да наддаватъ.

Гр. Варна 21 Августъ 1906 год
1—1 III Съд. Приставъ: В. Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1433

Въ допълнение обявлението си под № 1343 публикувано въ Държавний вѣстникъ брой № 180 отъ 18 Августъ извѣстнавамъ на интересующитѣ се, че продажбата на 1/4 часть отъ недвижимия имотъ въ гр. Варна III уч. улица, „Царибродска“ койго имотъ се състои изцѣлю двѣ къщи въ единъ дворъ и три бараки, къщитѣ постройка дървенъ и керпиченъ материалъ покривъ съ керемиди, а баракитѣ постройка съ дѣски и покрити съ керемиди, и единъ дюкянъ въ сжщия участъкъ, сжщата улица до самитѣ къщи, тоже построень съ керпичъ и пангити покрива съ керемиди при съседи: Йони Добревъ Ставри Никовъ Сава Марковъ и отъ двѣтъ страни почтица, съ дворно мѣсто около 120 кв. хетра е почината на 19 Августъ н. г. и ще продължава до 18 Септември н. г. 5 часа вечерята и съ правонаддавание въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собствень на Василъ Костовъ продава се за дълга му къмъ Александъръ Симеоновъ.

Първа цѣна 1900 лева намалено съ 20%.

Желаящитѣ да купятъ могатъ да прѣгледатъ книжката по продажбата и да наддаватъ всѣки присъственъ денъ и часть въ канцеларията ми.

Гр. Варна 21 Августъ 1906 год.
1—1 II Съд. Приставъ: А. П. Беревичъ

Шумътъ утихна. Всички пѣтници вече настанени, само изпрацитѣ стоеха прѣдъ прозорцитѣ на заминаването на трена. Тя седнала въ лѣвия жгълъ на вадъ до прозореца, за да не бѣде видна. Нѣкаква неприятна тягость стуваше отъ хорскитѣ поглѣди, а щѣхъ сякашъ душно претискаше глѣдъ ѝ. Едвамъ чакаше да я пострена въ широкооткритото поле, да си отдѣхне отъ тая необяснима черна умора и . . . да не срѣне вече тоя поглѣдъ, що тѣй бѣ глѣдъ нейната душа. Врѣмето бавно се движеше за нея, што ѝ се глѣда, че цѣла вѣчность преминава, а вѣчность прѣзъ която хляда неясни се роѣха въ главата ѝ. А глѣдъ глѣдъ голѣми очи, като привидѣн прѣследваха въображенieto . . .

Ала тя съ всички сила се стремеше да отблѣсне онова, което съ укоръ ѝ говореше за нѣщо непростиго грѣшно извършено въ нея. Но на праздно! —образътъ сѣ по-силно се отпечатваше въ душата ѝ, като че вечностьта го бѣ сложила тамъ . . . .

Силния звонъ що бѣше за втори пѣтъ, а сепна и ти несъзнателно спокна и се подаде на прозореца, но тѣй силно се стресна като свърѣ неговата стройна фигура, право срѣщуней, што изтърва бингата що държеше въ рѣцѣтъ си! Съкапъ нѣщо я скоча и тя не можа крачка да стори отъ мѣстото си . . . Бура прѣмина прѣзъ душата ѝ, и размѣсти всичко тамъ . . . Сърдцето забие тѣй лудо, като че искаше да разбие гърдитѣ ѝ, рѣцѣтъ ѝ истинаха бато ледъ и . . . . Впиха се чернитѣ

и скрометни очи въ трепетень унесъ.. а въ тѣхнитѣ дълбочини се огледаха и загубаха въ тѣжна забрава нейнитѣ сини . . . Дълга немота сливаше въ хармоничень акордъ, гговора на двѣ топли сърдца, които мѣлаливо си исказаха думи, никога не казани още . . . .

Третия звонецъ нервно прозвуча. Пѣтници и изпрацащи взаимно се привѣтствуваха за послѣденъ пѣтъ, чу се гласъ „готово“ трена изсвири, трѣгна, усили ходъ и бато вихрушка зацѣпи въздуха прѣдъ себе . . .

А тя за сетенъ пѣтъ устреми поглѣдъ на тамъ —въ чернитѣ очи, въ които ти, като въ чудно мгнвено съновидѣние, прѣживъ неизпитанитѣ трепети въ своя загубень моминскъ блѣнъ. Въ тия очи, тя погребеше тѣжната прѣсенъ на своята първа любовь . . .

Крайморския гратъ се губеше вече прѣдъ нейнитѣ очи и тънеше като въ мъгла, а ти все още стоеше неподвижна като статуя опрѣла глѣда на прозореца съ впитъ поглѣдъ въ морския заливъ що се свършваше край жѣлезо-пѣтната линия . . . . а сълзитѣ що блѣщухаха въ очитѣ ти не даде да бликнатъ на воля, върна ги въ гърдитѣ, но подъ тѣхнитѣ слѣди се нѣщо съжса въ душата, което никоги неще заздравѣе.

Тя бѣше женена . . .

Пѣтницата имъ се раздѣлятъ — тѣ неще се срѣднатъ, единъ салъ тѣженъ споменъ за нѣкакъвъ възшебенъ изчезуалъ сънь ще живѣе въ чаоблѣно сърдце.

Априль 1:04 год.

ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ

При частното Домакинско учил. „ТРУДОЛЮБИЕ“

→ Въ гр. Варна ←

Въ ателието ми, находяще се срѣщу Дѣвическата Гимназия до домътъ на Д-ръ Пюскиоллиевъ IV уч. ул. Нишка № 1, се работятъ по поръчка специално дамски и дѣтски горни дрѣхи; дамски, дѣтски и мъжески долни дрѣхи (бѣло) и разни модни по фантазии ржкодѣлня, като: пантофи, покривки за маси, покривки за пияна и скринове, възглавнички за канапета и други разни къщни привадлѣжности и салонни украшения.

Намиратъ се също винаги готови за продажъ дамски труза (гензи) като ризи, гащи, камизоли, нощни ризи, възглавници и чершафи за кровати, прѣстилки, долни фусти и много други.

Въ ателието ми работятъ само дипломирани работнички.

Поканвамъ прочее, почитаемиѣ Варненски и отъ окръга госпожи и госпожици да благоволятъ и посѣятъ ателието ми, гдѣто ще намерятъ чиста и акуратна работа. Също обръщамъ и вниманието на почитаемиѣ търговци, които се занимаватъ съ продажба на бѣли дрѣхи и фантазии да посѣтятъ и тѣ ателието ми и си дадѣтъ поръчките. Горнитѣ дрехи се приготвяватъ и безъ проба, само съ мѣрка или по друга дреха добръ прилегнала на тѣлото.

Притежателка: Мария Т. Хаджиева

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1228.

Въ регистра за дружествени фирми на Имп. и Крал. Австро-Унгарско Консулство като сждъ въ Варна се заличи днесъ варненския клонъ на фирмата.

И. Хаузеръ & С-ие въ Руссе.

Отъ Имп. и Крал. Австро-Унгарско Консулство като сждъ.

Варна 20 Юлий 1906.

Имп. и Крал. Консулъ: (подп.) ХЕМЦЕЛЪ.

Н О В О ? **Н О В О ?**

отъ днесъ новооткритата бирария

„ВИТОЩА“

на ул. „Св. Климентъ“

срѣщу мъжката баня на Михалъ Филиповъ
Ще се точи всѣкой денъ прѣсцо отлѣжало ПРОШЕКОВО ПИВО
чаша бира 15 ст. точена отъ буре

бутилка екстра 25 ст.

При Бирарията има

РЕСТОРАНТЪ

Въ който се намира добъръ обѣдъ и вечеря съ вкусни ястията.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ

Приематъ се абонаменти мѣсечно за домоветѣ.

Съ почитание: Съдържателъ: СТ. ГОГОВЪ

ПРИСТИГНАХА НИ
ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ
ПЛАТОВЕ
за мъжки дрѣхи.
Цѣни опрѣдѣлени.
ПОПОВЪ & РАХНЕВЪ
улица «Прѣславска».

О Б Я В Л Е Н И Е

БАНКЕРСКАТА КАНТОРА

на

НИКОЛА Д. КОВАЧЕВЪул. „Ломска“ № 8, задъ църквата
„Св. Спасъ“

13—20 С О Ф И Я

Купува изпълнителни листове и полици.

ПРОДАВАТЪ СЕ

на цѣло или по отдѣлно срѣщу площада между улицитѣ „Одесось“ и „Аспарухъ“

слѣдующитѣ имоти:

1) Къща срѣщу площада съ лице 12 метра, съ 2 стаи и кухня, дворно мѣсто 100 кв. м.;

2) Една голѣма къща, нова, построена въ 1896 год. съ тухленъ, камененъ и желѣзенъ материалъ съ 9 стаи мутфакъ и 3 дюгеня, съ дворъ отъ къмъ улица „Одесось“;

3) Една малка къща № 1011 съ двѣ стаи и мутфакъ, съ 13 метра лице и дворно мѣсто около 200 кв. метра, съединена съ голѣмата къща, и

4) Мѣсто около 300 кв. м., съ 13 м. лице, згодно за всѣкакви постройки.

За споразумение до притежателя на горнитѣ имоти г-нъ Василь Тоневъ Бакърджия. 31—51

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ

Честъ имамъ да извѣстя на всички Г-да търговци, комисионери, пжтници и агенти отъ провинцията, сждо и на Варненскитѣ граждани, че наехъ и отворихъ отъ 21 Септемврий т. г.

Бившия хотелъ „Империялъ“

Който се намира въ центра на града, между улица „Прѣславска“ и ул. „Малка Прѣславска“.

Хотела е снабденъ съ НАЙ-НОВИ МЕБЕЛИ, ГОСТИЛНИЦА съ всички принадлежности, която ще готви разни ястията тукашни и инострани съ намалена цѣна.

Сжщеврѣменс се намиратъ първокачествени разни видове напитки като: стари вина — бѣло и черно, Каварненска мастика, гроздовъ конякъ, каленка ракия, джибренна ракия, сливовица, ПРОШЕКОВО ПИВО и др.

Всѣки, който посѣти хотела ми, ще остане твърдѣ доволенъ

ПРИЕМАТЪ СЕ И АБОНАТИ

Входа на хотела се намира въ улица „Малка Прѣславска“ срѣщу изгорѣлата джамия.

прислуга бърза и акуратна

гр. Варна, 3 Октомври 1905 г.

30—51

Съ почитание:

ГЕОРГИ ИВАНОВЪ**ПРОДАВАТЪ СЕ**

три празни мѣста: едното въ Али бей Табия, на жгъла между улицитѣ „Миладиновска“ и „Шопска“, срѣщу архитекта Геровъ, отъ 350 кв.

И

ДВѢ ПРАЗДНИ МѢСТА

въ квартала при Бойчо Шиваровъ, едното отъ 500 и другото отъ 3 квадратни метра. И тритѣ мѣста съ срѣщу морската градина.

За по подробни свѣдѣния и споразумения до

Ставри Ф. Зафировъ — Варна